

Frågor och svar

Välkomna, mina käraste vänner. Ni är alla välsignade. Välsignad är denna stund. Tiden har återigen kommit när det passar bra att ha en period med frågor och svar, så jag är redo för era frågor.

FRÅGA: Kan du förklara den bibliska passagen: "Herren sade till Mose: Du skall ge liv för liv, öga för öga, tand för tand, hand för hand, fot för fot, bränt för bränt."

SVAR: Innebörden av dessa ord har grovts missförstått av mänskligheten. Det har tolkats som att betyda att Gud är en straffande, grym vedergällningens Gud. Så är det givetvis inte och orden var aldrig menade att innebära detta. Den verkliga innebörden bekräftar helt enkelt den kosmiska lagens, eller den inre psykologiska lagens, fullständiga rättvisa. Ju mer ni arbetar på denna väg för att finna er själva, desto mer kommer ni ofrånkomligen att upptäcka att detta verkligen är sant. Ni upptäcker hur ni orsakar alla era svårigheter. Ni har redan upphört med att betrakta dessa ord enbart som teori, men ju mer ni fortskrider, desto mer kommer ni verkligen att förstå precis hur och varför ni orsakar era svårigheter och genom att göra det vinner ni nyckeln till att förändra era liv.

De flesta av er har påbörjat detta egna inre arbete i en god anda, men i detta tidiga skede kan ni svårligen se hur ni är ansvariga för era missöden och därmed hur rättvist detta universum är. Först när man når vissa inre djup, kanske efter en lång tids hård och uppriktig strävan, börjar du se klart vad det är inom dig som så precist har orsakat de svårigheter som du upplever som orättvisa. Ju fler samband ni upptäcker av detta slag, desto bättre kan ni inse den sanna innebörden av eget ansvar och gudomlig rättvisa, utan någon tanke på hämnd och vedergällning. Du börjar förstå att vadhelst du ger ut, oavsett hur dolt eller subtilt, återvänder till dig. Och du känner och vet på djupet att detta inte beror på en stel, rigid, skoningslös lag, utan det är din egen inre lag. Och i detta inser du praktiken i Guds kärlek och visdom. Ju bättre du förstår dina egna orsaker och verkningar, desto mer övertygad måste du bli om denna goda Skapelses underverk. Detta är innebörden av dessa ord. De olika sakerna som citeras i detta uttalande är naturligtvis symboliska. Om du vill att jag gör det, ska jag förklara vad dessa symboler betyder. [Ja, gärna.]

”Öga”: Ögat symboliserar seendet, förmågan att se, inte bara i det yttre, utan också den inre synen och utblicken. Förståelsen, med andra ord. Ju mer du förstår dig själv, desto bättre förstår du andra. Detta vet ni. Men ju mer du förstår, desto bättre kommer du också att bli förstådd. Den sanningen kan ha gått upp för vissa av er när ni gjorde verkliga framsteg och förvirringens töcken och dimma lyftes. När dimman lyfter, uppenbarar sig ditt verkliga jag automatiskt och andra uppfattar även dig i sanning. Det finns inte något bättre eller annat sätt att upptäcka att detta är sant än genom vägen där man utforskar, förstår och analyserar sig själv. Alla som har uppnått en seger inombords, kommer att förstå precis vad jag menar – inte bara teoretiskt, utan genom att ha upplevt den här sanningen. Ditt verkliga seende och din verkliga förståelse börjar först när du ser och förstår dig själv. Och i samma grad kommer du att bli förstådd. Med en sådan förståelse ser ni att innebörden av dessa ord har en positiv snarare än en negativ implikation. Den innebär inte: ”Om du gör fel, kommer du att straffas genom vedergällning.” Den innebär: ”I den utsträckning som du ser och förstår dig själv och andra, gör du det också, genom att lyfta slöjan, möjligt att bli sedd och förstådd.”

”Liv”: Om du själv läker dina konflikter, om du integreras och blir ett inom dig, blir du levande, vibrerande levande. I en liten utsträckning har de av mina vänner som verkligen arbetar på denna väg upplevt att detta är sant. Kanske upplevde ni det bara tillfälligt, ni vet likväl vad jag talar om. Ni förstår dessa ord i en djupare mening än bara som en teori. Det fanns dessa stunder då ni upptäckte sanningen inom er, när tröttheten, livlösheten plötsligt lyftes från er. Man vibrerar av liv. Man är livet. Och därför ger man liv till andra. Endast när du är levande, när du är livskraften, tränger livskraften igenom dig och finner i dig ett instrument att manifesteras i. Du har en livgivande effekt på andra. Livet kan endast existera samtidigt med sanningen. När sanningen grumlans av rädsla, feghet och den felaktiga tron att livet kan hanteras genom ett undvikande, uppstår livlöshet. Att se och möta den tillfälliga sanningen, oavsett hur obehaglig den kan vara, resulterar i en vibrerande känsla av att vara levande. De flesta av er känner till detta från er egen erfarenhet i det här arbetet.

”Tand”: Vad är en tand? Ni behöver era tänder för att bita, för att tugga, för att förbereda den fysiska födan så att kroppen kan absorbera den. Den inre innebörden av en tand är att den utgör ett instrument för att införliva. När du tar in livet, händelserna som verkligen skulle kunna bli en upplevelse genom att de införlivas på ett adekvat sätt, utövar du ofrånkomligen en liknande effekt på andra. Att inte införliva ger å andra sidan upphov till blindhet. Din blindhet måste i sin tur skapa en blindhet gentemot dig. Jag har sagt detta tidigare i samband med ögat – seendet, förståelsen. Men tanden har specifikt att göra med processen som gör det möjligt att se, medan ögat symboliserar slutresultatet. För en tid sedan nämnde jag hur smittsamma inre inställningar och reaktioner är. Allt detta utgör en förklaring av den faktorn.

Om ni övar er i att följa upp detta i era observationer, kommer ni att få en fullständig förståelse för den här innebörden. Ni förbryllas så ofta av vissa situationer i era liv. Ni kan inte ta in situationen för att ni ännu inte har upptäckt hur ni orsakade den. Endast när du förstår orsakerna som du har satt i rörelse, kommer du att kunna ta in ditt liv på ett riktigt sätt. Närhelst du förbryllas, betyder det att du inte har förstått och tagit in upplevelsen på ett riktigt sätt. Detta skapar negativa känslor som ofrånkomligen påverkar din omgivning.

Människor som lever med den här inställningen kommer att hantera varje händelse som kommer i deras väg i en helt annan anda än människor som fortfarande tillskriver vissa händelser ett öde utanför sin kontroll. Människor som förstår och lever enligt den här sanningen, kommer att ta varje händelse och undersöka den ingående vad gäller dess verkliga reaktioner och dolda tendenser. Om detta görs uppriktigt, måste förbluffande insikter följa – kanske inte omedelbart, men insikter måste komma om man framhärdar. Du kommer då att se att det negativa resultatet utgör den enda medicinen, det enda botemedlet som du behöver för att förändra den bakomliggande felaktiga inställningen. Detta, och detta ensamt, är att ta in livet och dess upplevelser på ett riktigt sätt. Ni lider ofta på grund av att andra inte förstår er. Jag försäkras er att detta endast sker för att ni på något sätt inte har tagit in livet så som det skulle kunna vara möjligt för er. Vissa av er, mina vänner, har upplevt att människor i er omgivning plötsligt börjar reagera annorlunda mot er, även om de själva inte följde en sådan väg. Blotta faktum att du själv har vuxit och förändrats i ditt inre, har gjort det möjligt för andra runt omkring dig att reagera mer positivt mot dig

I den utsträckning som du införlivar, i samma utsträckning påverkar du andra och gör det också möjligt, på ett subtilt sätt, i viss grad, för dem att införliva lite bättre.

Om det finns några frågor här, kan ni gärna ställa dem, och vi kan fortsätta med nästa symbol efter det.

FRÅGA: Du nämnde en ”inre psykologisk lag”. Skulle du kunna förklara det?

SVAR: Huruvida man kallar det för en psykologisk eller kosmisk lag gör ingen skillnad. Det är en och samma sak. När jag hänvisar till en ”kosmisk lag”, tänker ni dock automatiskt på något som finns långt utanför er själva. När jag säger ”psykologisk lag”, associerar ni det automatiskt med er själva, som ni borde. Det senare riktar in ert tänkande och kännande och er varseblivning i en mer korrekt kanal; du antar eget ansvar när du vet att det är du, din egen lag. Men en ”kosmisk lag” tycks för er som om den vore något som inte har med er att göra. Den tycks införas utifrån och du har inte något inflytande över den. Detta är ett misstag, även om det bara förekommer i en vag känsla. I verkligheten är dessa en och samma. Låt oss nu gå till nästa symbol.

”Hand”: Vad står en hand för? Har någon av er någon idé? [Givande. Vänskap. Handling. Tagande.]

SVAR: Tagande och givande. Ja. Allt detta. Handling inbegriper allt detta – och mer. Handen är instrumentet med vilket du gör, tillverkar, förverkligar en idé, med vilket du ger, tar, tar emot, som kan förlängas i vänskap. Handens symbol representerar därför ett visst sätt att agera och därför också ”re-agera”. Så som du agerar och reagerar, på samma sätt kommer det att ges till dig. Jag behöver knappast utveckla detta. Ni vet alla att detta är sant, inte bara som ett bekant religiöst begrepp, utan också från era personliga erfarenheter när man arbetar med sig själv. Detta skiljer sig mycket från idén om vedergällning. Tankar och känslor utgör också handlingar och reaktioner. De har oundvikligen en verkan på andra och denna verkan kommer tillbaka till er.

KOMMENTAR: Hela den här texten är, som du redan har nämnt, tagen ur sitt sammanhang och har getts en förvrängd innebörd. Den antyder en negativ rädsla, som om detta är regeln som man ska styras av och vedergälla med, med Bibelns rättfärdigande.

SVAR: Givetvis. Det är ett typiskt mänskligt missförstånd att tänka på detta i termer av vedergällning, snarare än i termer av orsak och verkan på grund av en underbar rättvis lag som är barmhärtighet, nåd, visdom och kärlek.

KOMMENTAR: Kan jag också lägga till något? I Matteus 5:38 säger Jesus: ”Ni har hört att det blev sagt: Öga för öga och tand för tand. Men jag säger er: värj er inte mot det onda.”

SVAR: Ja. En förståelse av den verkliga innebörden av citatet som vi här diskuterar, visar att Jesus uttalande inte alls utgör någon motsättning. Det kan se ut som det; det kan se ut som en paradox å ena sidan eller en rättelse å andra sidan. Det är ingetdera. Det är endast en förstärkning, en förlängning. Med den förståelse som ni får på denna väg, kommer ni ofrånkomligen att se att allt ont är självskapat och det utgör sålunda en lärdom och medicin. Det är det enda sättet som du kan lära dig att befria dig själv från de inre ansvariga faktorerna. Att värja sig mot det onda, översatt i termer av ditt personliga liv och dina personliga reaktioner, innebär att dra sig undan från konsekvenserna som man direkt eller indirekt ansvarar för, och man lär sig därför inte av livet. Det är inställningen där man skyller på andra, Gud, ödet, livet, snarare än att hitta sina egna orsaker. Det är att dra sig tillbaka från livet, eller motsätta sig det, på grund av att man inte förstår livets verkliga mening. ”Att värja sig mot det onda” innebär allt detta. Så länge du harmas över vissa händelser i ditt liv, så länge du frånsäger dig ansvaret för sådana händelser, kan du inte ens börja ta dig an att hitta detta ansvar. Du är därmed inte i verkligheten, i dess sanna bemärkelse. Genom att rättfram och modigt se och möta dig själv, måste du så småningom hitta dina orsaker

och bli befriad av den här insikten. Man behöver inte titta på tidigare inkarnationer, för om du verkligen vill, kan du alltid hitta inom dig, i nutiden, roten som har orsakat en ”ondska”. Uttalandet som Jesus gjorde är alltså ingen motsägelse, utan tjänar bara till att förlänga och förstärka innebörden.

KOMMENTAR: Det bara låter så, för han sa: ”Men jag säger er: värj er inte mot det onda. Nej, om någon slår dig på högra kinden, så vänd också den andra mot honom.” Så det låter som en paradox.

SVAR: Ja, om det inte tas i dess ytliga bemärkelse är det precis motsatsen till en motsägelse. Alla uttalanden i Bibeln har en mycket djupare innebörd än vad det ser ut som på ytan. Om ni förstår denna djupare innebörd, får ni en helt annan förståelse av Bibeln.

FRÅGA: Ett annat uttalande av Jesus har blivit missförstått, tror jag. Det har förvrängts till att betyda orättvisa. Orden i Markus 4:25 lyder: ”Ty den som har, han skall få, men den som inte har, från honom skall tas också det han har.” Detta verkar hänföra sig till principen om den onda cirkeln.

SVAR: Precis. Som ni ser, mina vänner, jag tror att det nästan är omöjligt för någon att verkligen förstå Bibeln om man inte gör detta slags arbete på denna väg. Med detta arbete där ni upptäcker er själva, kommer uttalandena att få en mycket klar innebörd för er. Ni vet nu rätt så väl att varhelst det finns en avvikelse, missuppfattning eller konflikt inom er, resulterar det i onda cirklar. De eskalerar. De blir större och större, så att man ständigt förvärrar situationen. Det man ursprungligen ville fly från blir mycket värre. Ur detta undvikande skapas konflikter och felaktiga inställningar som leder till att det uppstår ännu mer bedrövelse än vad man skulle ha utan en sådan flykt och feghet. Köpslåendet som du ville göra genom att inta en försvarsinriktad, felaktig inre inställning, har mycket starkare återverkningar än vad du insåg. Detta är precis vad Jesus menade.

När du befinner dig i ett friskt tillstånd å andra sidan, i harmoni, vare sig i ett minsta eller optimalt tillstånd, skulle det inte behöva komma några svårigheter till dig och jag vågar säga att alla som har fortskridit något i detta arbete, har personligen upplevt att detta stämmer, åtminstone till viss del. Först då kommer de andliga lärorna från alla tider att förstås i sin sanna innebörd. Först då kommer ni att förstå att Gud inte sitter på en tron ovanför er och godtyckligt delar ut straff och belöningar, motgångar och medgångar. Men i ett friskt tillstånd, där du är samstämd med verkligheten på alla nivåer av ditt väsen, genererar du alltmer lycka. I din fullhet drar du i en allt ökande grad till dig en mer positiv upplevelse. I själslig sjukdom och själsliga misstag, som genererar rädsla, högmod, arrogans, okunnighet, mörker, förvirring, är man inte bara olycklig, utan, med dessa tendenser som skapar olycka, ökar man olyckan. Från de fattiga kommer det

alltså att tas. De fattiga betyder de sjuka, de okunniga, de som befinner sig i misstag och mörker. De rika betyder de som förstår. Låt oss fortsätta.

”Fot”: ”Vad är en fot?” [Att röra sig. Att stå på. Framsteg.] Återigen aktivitet, men av ett annat slag. Låt oss undersöka skillnaden i aktiviteten mellan handen och foten. Handens aktivitet har karaktären av att den kan äga rum utan att åstadkomma en förändrad position hos personen själv. Människor kan framställa, tillverka och göra saker med sina händer samtidigt som de förblir på samma plats. Detta symboliserar en viss slags inre handling. Sådana handlingar kan vara relevanta och viktiga, men endast på ett kumulativt sätt. Om en hel rad sådana handlingar läggs ihop, pekar de på ett inneboende mönster; de visar en underliggande princip och livsuppfattning. Handens handlingar symboliserar med andra ord dina dagliga aktiviteter och reaktioner – de yttre och de inre – de många små, i sig synbarligen oväsentliga händelserna och din inställning till dem.

Fötternas aktivitet symboliserar emellertid hela personens rörelse – eller avsaknad av den om man står still. Detta kan vara positivt i bemärkelsen att man står stadigt och inte springer i väg. Eller det kan vara negativt i bemärkelsen ett stillestånd eller en stagnation. Fötterna involverar hela kroppen – eller personen. I psykologiska termer, tillämpade på era liv, symboliserar fötternas rörelser stora förändringar, beslut, inställningar. Allt liv kan särskiljas mellan dessa två slags handlingar: handlingar som är av mindre betydelse om de inte utgör ett upprepat mönster – tillfälliga, flyktiga handlingar, de som inte nödvändigtvis involverar ditt innersta väsen, såvida de inte, som tidigare nämnts, utgör ett upprepat mönster naturligtvis. Det representerar agerandet som inte nödvändigtvis påverkar det inre väsendet. Kanske det yttre väsendet. Men detta ska inte tolkas som att innebära att sådana handlingar inte framkallar verkningar som återvänder till dig. De viktigaste handlingarna – fötterna – symboliserar avgörande förändringar, stora beslut, en rörelse av egen kraft – eller avsaknaden av detta. Dessa handlingar avgör din andliga ”hållning”, din grundläggande inställning till alla viktiga frågor i livet. Jag behöver knappast betona igen att ens medvetna inställning inte nödvändigtvis är den verkliga inre och omedvetna inställningen. Den avgör huruvida du väljer vägen uppåt med allt som detta påkallar för att följa den, där du är villigt att betala priset genom att övervinna ett speciellt motstånd. Ett sådant övervinnande fordrar mer rörelse eller handling än bara dina händers mindre rörelser som tillåter dig att ”stanna på din plats”, så att säga.

En sådan stor aktivitet har givetvis en ännu större verkan på dig själv och andra runt omkring dig än de mindre handlingarna och reaktionerna. Den stora aktiviteten etablerar din plats i livet, dina stora händelser. Med den bygger du ditt öde och med den styr du de mindre handlingarna och reaktionerna.

”Bränt”: Har ni någon idé om vad det kan symbolisera? [Uppoffring. Rening. Inre längtan efter utveckling.]

SVAR: Kärlekens eld. Det brinnande i att vara levande, i att handla, i att göra på det riktiga, organiska sättet. Det inrymmer allt det ni sa. Kärlek, uppoffring, rening, allting – denna gnista, den brinnande gnistan som finns i alla levande organismer. Om du låter denna gnista bli fri att bli en brinnande flamma, i stället för att begrava den i aska, kommer du att väcka gnistan i andra.

FRÅGA: Är detta den gudomliga gnistan?

SVAR: Ja.

FRÅGA: Kan jag ställa en fråga som jag tror har ställts tidigare, men jag vet fortfarande inte riktigt svaret. Varför är det så att alla dessa saker inte förklarades med tillräcklig klarhet, så att de inte skulle kunna ha missförståtts?

SVAR: Mina käraste vänner, så länge det inre växandet inte är tillräckligt utvecklat, finns det absolut inget sätt att förstå en andlig innebörd, oavsett om den uttrycks klart och direkt så att missförstånd kan uteslutas, eller om den förmedlas allegoriskt och indirekt. Ju mer direkt förklaringen är, desto farligare är den i själva verket för dem vars förståelse inte har nått en högre nivå genom utveckling.

Även idag, när mänskligheten på många sätt är mer utvecklad, om min undervisning presenterades för människor som befinner sig långt bort från ett sådant tänkande, sådana begrepp, sådana idéer, skulle mina ord omöjligt kunna förstås. Det lilla som de i viss mån skulle få ut av det, skulle ha en värre effekt än det som de inte förstår alls. De skulle inte undgå att missförstå – vilket inte alls är samma sak som att inte förstå – och ett missbruk skulle därför vara oundvikligt.

FRÅGA: Jag menade inte min fråga i sådana psykologiska termer, utan i enkla termer, som vissa uttalanden i Bibeln som är tydliga även idag. Till exempel: ”Gör inte mot andra det du inte vill ska göras mot dig.” Detta har en liknande innebörd, men är mycket tydligare.

SVAR: Jag kan bara upprepa att den stora sanningen inte kan avslöjas för den som ännu inte är förmögen att förstå. Den personen är lika benägen att missförstå den ”enkla” förklaringen som den förtäckta förklaringen. Men för de som kan förstå, har den förtäckta förklaringen, dold i symboler, en ytterligare innebörd och ett avslöjande som inte kan bli funnet i enkla uttalanden.

Idag, när massorna förstår mycket mer än vad de gjorde för tusentals år sedan, kan sanningen ges mer direkt, mindre beslöjad. Men missförstånd kan fortfarande inte undvikas och dosen eller proportionen vad gäller hur stor risk som kan tas, hur mycket som kan uppenbaras, måste därför vägas väl. Ibland kan en större sanning ha en värre effekt och leda till större skada än en mindre sanning, eftersom en missförstådd sanning leder till en halvsanning, som är den farligaste av dem alla. Mycket av detta har skett och kommer ofrånkomligen att ske i framtiden. Det kan inte undvikas, eftersom nyttan för de få som erhåller en verklig förståelse ur den avslöjade sanningen kommer att uppväga det. Det är därför som det måste finnas en ständig avvägning mellan nyttan och skadan som sanningen kan medföra. Att dölja den inre innebörden bakom symboler är ett sätt med vilket båda beaktanden kan uppnås. Symboliken skyddar sanningen från dem som skulle missförstå och missbruka den. Och den uppenbarar den för dem som är redo för den.

Men eftersom ingen är utvecklad och helt öppen inom alla områden av sitt väsen, har de som förmedlade sanningen, som översatte den, felciterat, missförstått och förvrängt den ursprungliga innebörden. Alla som någonsin har gjort så, gjorde det i olika avseenden. Men detta skedde inte för att sanningen presenterades i symboler och liknelser, utan för att personens förståelse inte var tillräcklig. Det skulle ha varit värre om sanningen hade presenterats direkt. Sanningen kan vara ett mycket farligt vapen, mina vänner. Även sanningen som jag presenterar för er kan ha en sådan verkan. Om människor är ovilliga att tillämpa den personligen, i djupast möjliga bemärkelse, kommer de att fälla omdömen över andra som kan vara desto farligare såtillvida att de delvis skulle vara sanna. Utan att känna igen sina egna negativa tendenser skulle människor få en stark förnimmelse av andras negativa tendenser, som de då kan fokusera på helt oproportionerligt och bortse från andra faktorer som förändrar den övergripande bilden. Med denna syn blir de arroganta. De dömer felaktigt, även om vad de ser kan stämma. Och en sådan sanningslära kanske bara förstärker den negativa synen på andra, om de själva inte uppriktigt letar inom sig efter det som är mest smärtsamt och som de drar sig undan från som mest! Sanningen måste hanteras med omsorg och ansvar. Om människor är okunniga i det inre, är det bättre att inte mata dem med sanningen, utan snarare lämna dem i yttre okunskap.

KOMMENTAR: Jesus själv sa: ”Ty bokstaven dödar, men anden ger liv.”

SVAR: Ja, så är det. Ni kommer alla mer och mer inse att detta stämmer. Vad är er nästa fråga?

FRÅGA: Vad är den sanna definitionen av en förmåga hos en människa?

SVAR: Det är framför allt att känna till sina egna potentialer och begränsningar. Där den klara förståelsen av ens egna begränsningar saknas, måste förmågan saknas. Vi kommer således alltid tillbaka till samma sak. Självkänedom, en sann och realistisk självuppskattning, är det enda som

kan frambringa den maximala förmågan, kreativiteten och den sunda styrkan. Begränsningen behöver inte bara inses vad gäller en eventuell brist på talang som man vill ha, men inte kan ha på grund av vissa faktorer. Begränsningen behöver inses även vad gäller en potential som man inte vill göra sig besväret att bygga upp till en förmåga, till ett förverkligande. Det kanske med andra ord verkligen finns en slumrande talang, men personen kanske önskar sig dess fullkomliga tillstånd utan mödan och ansträngningen att odla den. En insikt i ens dolda begär och deras orsaker kommer att ta fram talangen om den faktiskt finns. Om så är fallet, om den är menad att förverkligas, uppstår en frustration eftersom personen inte inser att han eller hon egentligen inte gör arbetet som krävs för att bygga upp den. Med en sådan ärlig självvupsfattning måste det riktiga beslutet till slut följa och leda till förmåga, kreativitet och sund styrka.

FRÅGA: Du föreslog förra gången att jag skulle ta upp den här frågan igen. Frågan var: ”Om en smärta ändå inte kan undvikas, skulle jag hellre ha en självpåförd smärta än att bli sårad av någon annan.”

SVAR: Jag har delvis gått in på ämnet om självbestraffning och självdestruktivitet tidigare, men jag ska utvidga det lite i ljuset av den nya kunskapen som ni har fått. Detta är förstås också en fråga om högmod, om känslan av att vara utsatt för andra samtidigt som man är ett hjälplöst offer. Allt detta bidrar i hög grad till den omedvetna önskan om att påföra sig själv smärta innan någon annan har chansen.

Men det finns en djupare och viktigare bakomliggande orsak som har utvecklats ur de senaste föredragen. Jag ska visa er hur den gäller för den här frågan. Det finns, som ni nu vet, två dominerande inre inställningar, strömmar eller krafter i människan. Å ena sidan finns önskan om kärlek – att vara älskad och att älska – som är både realistisk och orealistisk, mogen och omogen. Å andra sidan finns den aggressiva tendensen att vilja härska, bemästra andra, dominera. Den ena strömmen måste oundvikligen störa den andra. Den ena måste utesluta den andra. Ändå tror ni omedvetet att de kan kombineras. Ni försöker få den ena att tjäna den andra och detta försök måste misslyckas. Detta skapar en enorm inre konflikt. Så länge man inte är klart och specifikt medveten om dessa två strömmar, kan man inte hantera livet. Så länge man försöker kämpa sig ut ur denna konflikt genom blinda och omedvetna försök att få två ömsesidigt uteslutande krafter att tjäna samma mål, måste man slitas itu i det inre. Endast en medvetenhet om denna konflikt kommer att visa dig vägen för att skapa fred inom dig eller hur båda strömmarna kan integreras.

Hur dessa två strömmar är fördelade varierar hos varje människa. Hos en viss person kan den ena vara den överlägset dominerande. Hos någon annan växlar det och ändras; vid en tidpunkt är den ena strömmen starkare, vid en annan tidpunkt den andra. Hos ytterligare en annan person är det på något sätt jämnt fördelat. Ditt yttre liv, vad du har och vad du saknar och på vilket sätt du har det

strävar efter, utgör en tydlig indikation på styrkan och fördelningen av dessa två krafter som strider i det inre.

Dessa två krafters integrering innebär inte att den ena eller båda fullständigt avlägsnas. Det innebär helt enkelt att båda krafterna används på ett sunt sätt, när det finns en verklig anledning eller ett behov av endera av dem, utan tvångsmässighet, utan vanvett, utan något inbillat behov som egentligen inte finns. Endast när du klart inser dessa två krafters förekomst och hur de skadar dig i din blinda kamp, kan du inse hur mycket överflödigt energi du lägger på den falska lösningen som du omedvetet trodde skulle fungera för dig. Och först då kommer du att använda vardera av dessa två krafter på det sunda och konstruktiva sätt som de ursprungligen är avsedda för. En sådan kunskap kan aldrig komma till dig genom att teoretisera kring det. Det enda sättet är genom att först upptäcka förekomsten av deras negativa aktivitet inom dig. Önskan om kärlek, till exempel, är helt rättmätig. Men om den önskan används i dina vuxna år för att övervinna en barndomssmärta, om du använder alla dina omedvetna energier i den riktningen, blir denna uppblåsta önskans angelägna karaktär destruktiv. Den uppfyller inte längre sitt ursprungliga syfte. Men du behöver tydligt förstå och se hur detta gäller dig. Omedvetet använder du å andra sidan den aggressiva kraften för att övervinna din osäkerhet, dina känslor av att vara otillräcklig. Du använder den för att vinna respekt, makt, beundran, i den omedvetna tron om att du därigenom också vinner kärlek. Den aggressiva kraften är, på sitt sunda sätt, i verkligheten menad att tjäna dig i en faktisk fara som ett faktiskt försvar, att hävda dig när din integritet står på spel eller förhindra att andra drar fördel av dig. Men de flesta människor är undergivna på fel plats och ger efter där de borde hävda den här sunda strömmen. Där de inte borde göra det, använder de dock ofta aggressionen på ett mycket våldsamt sätt. Det sunda sättet kommer aldrig att orsaka störning och ömsesidigt uteslutande. Önskan om kärlek och sund aggression är menade att leva fredligt sida vid sida.

På grund av den här konflikten som sliter er itu – och tiden har kommit när alla ni bör bli klart medvetna om detta – kan tendensen att själv påföra sig smärta snarare än att ta risken att bli sårad av andra, förklaras mycket bättre. Omedvetet vet du mycket väl hur lönlös denna kamp är. En del av ditt undermedvetna försöker att ta den lätta utvägen. En annan, djupare del av ditt väsen ser på och vet att detta är lönlöst och skadligt. Den djupt dolda vetskapen tolkas inte korrekt av medvetandet. Den här rösten avser bara att förmedla: ”Du är inne på fel spår i sättet som du går till väga. Sök en annan utväg.” Din medvetna känsla uppfattar bara ”lönlöst” och detta ger dig en känsla av hopplöshet, otålighet och avsmak för livet, känslan av ”Till vilken nytta?”. Ja, den här sinnesstämningen kan ibland tillämpas på yttre saker som händer er som tycks vara en ”orsak” till missmodet. Men djupt inombords är detta den verkliga orsaken. I denna avsmak för livet, denna känsla av meningslöshet, måste du påföra dig smärta. Du måste till och med vilja påföra dig

smärta, för då har du åtminstone en synlig förklaring till ditt djupa missmod. Detta är lättare att bära än avsaknaden av alla yttre ”orsaker”.

FRÅGA: Finns det något organ motsvarande det inre ögat, placerat mellan de två yttre ögonen?

SVAR: Ja, mina vänner. Alla era yttre organ är kopior av inre organ. Ni har i själva verket fler inre organ än yttre organ. Inte alla era verkliga organ manifesteras i den fysiska kroppen.

FRÅGA: Jag är mycket förvirrad vad gäller alla jagen. Det lägre jaget, det högre jaget, det inre jaget, det maskerade jaget, psyket och allting. Skulle du kunna reda ut dessa för mig?

SVAR: Mina käraste vänner, alltså, det högre jaget och det inre jaget är förstås samma sak. Om jag nu tenderar att använda det senare oftare än det förra, har jag en god anledning till det. När jag först diskuterade det högre, det lägre och det maskerade jaget, var det för mycket länge sedan. Det var långt innan vi gick in i djupen av era väsen, i denna fas av ert eget inre arbete. Jag försökte då visa er en allmän, generell uppdelning av människan i en förkortad form, så att säga. Men allteftersom ni erhåller en djupare inblick i er själva, börjar ni se att denna trefaldiga uppdelning inte alltid är strikt avgränsad. Gränsen är tunn. Och den ena interagerar ofta med den andra. Var och en av dessa tre uppdelningar inrymmer ett antal lager. En ursprunglig tendens som har sin upprinnelse i det högre jaget kan exempelvis förvrängas av inre avvikelser och konflikter och därför missbrukas av negativa motivationer. Det skulle därför leda till överförenklingar att hålla sig till termerna det högre jag, lägre jaget och det maskerade jaget. Termen det inre jaget kommer nu att göra er mer medvetna om denna innersta kärna av ert väsen, utan att hindra er av en aldrig så liten implikation av moraliskt dömande, oavsett hur liten den än må vara.

Det finns också en annan anledning till att jag ibland anser det vara passande att ändra ett uttryck eller en terminologi. När en term upprepas alltför ofta, upphör ni att känna den verkliga innebörden. Den blir en etikett och det är inte bra. Det är alltid nödvändigt att närma sig detta arbete med friska ögon vad gäller känsla och utblick. Detta kan underlättas med en ny term eller ett nytt ord. Det hjälper er att undvika att era begrepp stagnerar. Det undviker ett fasthållande vid färdiga ord som genom upprepning har förlorat sin inre innebörd för er. Detta är problemet med alla sanningsläror.

Det lägre jaget har förstås ingenting med det inre jaget att göra, även om det inte alltid är på ytan. Men ni behöver inte längre dessa termer nu när ni har gått vidare därifrån. Och ni kan nu också se att det inte är så enkelt som allt detta. Vid den tidpunkt som vi diskuterade detta ämne, fungerade denna trefaldiga uppdelning som en plan, en skiss, så att säga. Nu när ni analyserar och lär er att förstå era inre reaktioner och inställningar, behöver ni inte längre tänka i sådana begränsande

uppdelningar. Det som en gång tjänade till att utgöra endast en skiss, fylls nu på med detaljer. Glöm inte, dessa föredrag är något levande. De anpassas efter era framsteg, efter ert individuella arbets rådande behov.

Psyket betecknar er inre värld där ni känner och reagerar, generellt sett. Blev det tydligt? [Ja, tack så jättemycket.]

FRÅGA: Ordet "bild" får mig att tänka på en essä som jag just läste, "Imago Dei", "gudsbilden". Jag har ofta undrat varför du valde ordet "bild" för att introducera en negativ egenskap inom oss, när vi i Bibeln läser att vi skapades i "Guds avbild"¹. Menas med det att människor inte ska skapa en bild av Gud, eftersom bilder som är skapade av människan endast utgör projektioner, utan att endast Gud kan skapa bilden av sig själv i människan?

SVAR: Jag valde ordet "bild" eftersom, som symboliken återigen kommer att klargöra, en bild är något som liknar en tavla². Jag skulle även kunna ha använt detta uttryck. Båda är ganska statiska, döda och en efterbildning av livet, som målar upp en skenbar verklighet. Den kan vara mycket utstuderad, men utgör likväl inte naturen, den är inte verklig. Om ni nu begrunder vikten av bilderna inom er, kommer ni tydligt att se hur passande detta uttryck har valts. Era bilder utgör skenbara försvar. De vilar på överkliga antaganden. De är tänkta att ge er lycka – skönhet. Men det kan inte riktigt vara så. Eftersom det mänskliga språket är begränsat, är det alltid lätt att missförstå och hitta en annan betydelse av samma ord. Vi behöver beakta detta och anamma inställningen att ord endast är ett hjälpmedel. Detta kommer att hindra er från att göra dem till ett hinder eller en stel faktor som står i vägen. När vi talar om bilder i vår bemärkelse, vet vi vad vi menar. Men vi kan alltid ha i åtanke att andra människor eller tankeskolor tänker på något annat. Detta kommer att bevara en flexibilitet i synsätt och förhindra missförstånd.

KOMMENTAR: Även i Bibeln används detta ord negativt. Vi läser i de tio budorden: "Du skall inte göra dig någon bildstod eller avbild." Sättet som vi använder ordet "bild" på, motsvarar alltså Bibelns betydelse: någonting negativt, inbillat, fryst, förstenat. Och vi dyrkar den faktiskt i vårt sätt att tillgodose den.

SVAR: Ja, precis.

KOMMENTAR: Det verkar som att människor inte är i stånd att skapa en bild av Gud, eftersom den skulle utgöra en förvrängning.

---

¹ I den engelska texten används ordet "image" i båda fallen i meningen. Övers. anm.

² Eng. "picture". Övers. anm.

SVAR: De kan inte skapa en bild av Gud. Det är en absolut omöjlighet. Den är ofattbar i mänskliga begrepp, i den mänskliga hjärnan. Det är helt omöjligt. Sanningen i budordet ligger i beviset att människor, trots detta budord, har skapat en bild av Gud och den visade sig vara så tragiskt fördärvlig. Detta ledde till det förmänskligade gudsbegreppet där Gud antas vara som en person som godtyckligt delar ut straff och belöning. Detta är resultatet av att göra en bild av Gud.

Jag har gett er mycket att tänka på som kan bli mycket fruktbart för er om ni väljer att göra det så. Jag lämnar er med alla våra välsignelser, med vår styrka. Må de tränga in i och omsluta er, må de berika er och må ni genom dem finna en förnyad styrka att fortsätta på denna väg för att finna er själva. Hur lyckosamma ni är! För befrielsen, den sanna glädjen och lyckan som detta leder till, ligger i era händer – i att följa denna väg för att finna det inom er som blockerar er lycka och glädje. Fortsätt arbetet, var och en av er, för din egen skull, för dem runt omkring dig, för hela mänsklighetens skull och för hela universums skull. Var välsignade, var i frid, var i Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-05-19